

PASTURSKI (11) *ai*

a jasne (w tym 1 r. błędne znakowanie).

sg m N pasturski (4). ◇ A pasturski (1). ◇ f N pasturskå (5). ◇ n N pasturski(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Przymiotnik od „pasturz”; bucolicus, pastoralis, pastoritius Mącz (11) : Melibaeus, Imię własne pálturskie v Vergiliuś. Mącz 214b, 27d, 290b.

a. *Używany przez pasterza, należący do pasterza, służący pasterzowi (4) : Mapalia, Chátupká/ chyżyk pálturski/ też namioty. Mącz 209b.*

Wyrażenie: »pr(z)ęt, palica, laska, [maczuga] pasturski(-a)« [w tym: pręt albo palica (1), laska, przęt albo palica (1)] = pastoralis virga, pedum Mącz [szyk 2:1] (3:2:1): Pedum, Laská/ przet álbo pálicá pálturska. Mącz 294a, 282c, 286c; [Volck 456].

b. *W którym biorą udział pasterze (1) : Ecloga. Rozmowa pálturska wirłzami łpifána. Mącz 4b.*

c. *Charakterystyczny dla pasterza (1) : Pastoritiam vitam agere, Páltuchą być/ pálturski żiwot wieść. Mącz 282d.*

d. *Opiekujący się pasterzami (o bóstwach pogańskich) (2) : Pales, Bogini pálturska y páltwisk. Mącz [273]c, [274]d.*

Cf PASTERSKI, PASTUSZY

LWil